## ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΚΑΓΙΑΝΝΗΣ

# Χωρίς πατριάρχη τα Ιεροσόλυμα

**Μας γράφει** *ο κ. Νίκος Θέμελης, επίτιμος πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και πρώην υπουργός, για το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, βαθύς γνώστης του θέματος παλαιόθεν:*

«Ο σημερινός Προκαθήμενος του ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων Πατριάρχης Διόδωρος έχει προσβληθεί από ανίατη ασθένεια βαρύτατης μορφής. Είναι καθηλωμένος από χρόνια στην αναπηρική πολυθρόνα του, ασχολείται μόνο με τα προβλήματα της υγείας του, υποβάλλεται σε αιμοκάθαρση ημέρα παρ' ημέρα και δεν έχει τις απαιτούμενες, στις κρίσιμες και ιστορικές αυτές μέρες, σωματικές και πνευματικές δυνάμεις για να υψώσει το ανάστημά του, να απευθυνθεί στους πγέτες του πολιτισμένου κόσμου. Ιδιαίτερα όμως στους πγέτες της Ιορδανίας, των Παλαιστινίων, του Ισραήλ και της Ελλάδας για τη διαφύλαξη και κατοχύρωση των δικαίων του ελληνισμού στα Πανάγια Προσκυνήματα.

Αυτόθροος λοιπόν προβάλλει η ανάγκη να αναλάβει πρωτοβουλία η ελληνική κυβέρνηση και με λεπτούς διπλωματικούς χειρισμούς στην κυβέρνηση της Ιορδανίας, που ασκεί με το νόμο του 1957 την εποπτεία στο Πατριαρχείο αλλά και στην κυβέρνηση του Ισραήλ και στον πγέτη των Παλαιστινίων Γιασέρ Αραφάτ, ώστε να πειθαναγκαστεί ο γηραιός Πατριάρχης κ. Διόδωρος να εγκαταλείψει τον πατριαρχικό θρόνο και να αποσυρθεί εις τα ίδια με όλες τις τιμές που του ανήκουν ως Προκαθήμενο της εκκλησίας Ιεροσολύμων. Μόνο έτσι θα ανοίξει ο δρόμος για να τον διαδεχθεί ο επικρατέστερος, ο ικανότερος και καλύτερος ιεράρχης, ο οποίος με το σφρίγος και τη μαχητικότητά του θα κατορθώσει να διασφαλίσει τα δίκαια και τα προνόμια των Ελλήνων στους Αγίους Τάφους, δίκαια τα οποία παραχώρησε και διασφάλισε το έτος 637 ο κατακτητής των Ιεροσολύμων Ομάρ Ιμπν Ιλ Χαττάμ διά του περιωνύμου "Αχτιμανέ".

*Ο Διόδωρος είναι σα να μην υπάρχει*

Είναι λοιπόν ανάγκη να δραστηριοποιηθεί η ελληνική κυβέρνηση, να αφυπνισθεί όσο είναι ακόμη καιρός και παραμερίζοντας τις επιφυλάξεις της και τους δισταγμούς της, να κινηθεί με τόλμη και αποφασιστικότητα, και με γνώμονα την κατοχύρωση των δικαίων του Ελληνικού Εθνους τα Πανάγια Προσκυνήματα και τα γενικότερα συμφέροντα του Ελληνισμού.

Η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου θα έπρεπε να παραμερίσει τον υφέρποντα «ραγιαδισμό», να ορθεί στο ύψος των περιστάσεων και να συγκληθεί εκτάκτως για να λάβει τα ενδεικνυόμενα για την περίπτωση μέτρα. Τέτοια όμως πρωτοβουλία αποκλείεται, ατυχώς, να πάρουν οι Αγιοταφίτες Πατέρες. Και τούτο γιατί ο Πατριάρχης Διόδωρος, παρά τη σοβαρότητα της καταστάσεως της υγείας του, προσπαθεί να διοικήσει το Πατριαρχείο με πνεύμα καισαρισμού και άκρας αυταρχικότητας, αφού εκεί δεν ισχύει το συνοδικό σύστημα. Τη μια μέρα ο Αγιοταφίτης Ιεράρχης είναι συνοδικός και την επομένη με απόφαση του Πατριάρχη, εντελώς αναιτιολόγητη, αποπέμπεται από την Ιερά Σύνοδο, αποπομπή την οποία ακολουθούν και άλλες αυστηρότατες κυρώσεις, όχι μόνο στους Ιεράρχες αλλά και σε όλους τους Αγιοταφίτες για οποιοδήποτε παράπτωμα, χωρίς μάλιστα να έχουν το δικαίωμα της ακροάσεως ή να μπορούν να καταφύγουν σε υπέρτερο όργανο για να βρουν το δίκιο τους.

Η αυταρχικότητα του Πατριάρχη εκδηλώνεται κυρίως στα θέματα οικονομικής διαχείρισης του Πατριαρχείου. Δεν έχει θεσμοθετηθεί κανείς απόλυτος έλεγχος, ούτε στις εισπράξεις από ενοίκια των ακινήτων στην Παλαιστίνη και την Ελλάδα, από δωρεές στον Πανάγιο Τάφο από τις εισπράξεις των ευλαβών προσκυνητών στο ναό της Αναστάσεως και στα άλλα προσκυνήματα, ούτε όμως και στις διάφορες δαπάνες, τις οποίες διενεργεί κατ' αρέσκειαν και αποκλειστικότητα ο Πατριάρχης χωρίς να λογοδοτεί σε κανένα απολύτως όργανο.

Υπάρχει και λειτουργεί σε υποτυπώδη κατάσταση για να τηρούνται απλώς οι τύποι η αποκαλούμενη Οικονομική Επιτροπή με τη συμμετοχή ίσως εκπροσώπων της Ιορδανίας απλώς και μόνο για να νομιμοποιεί τις οποιεσδήποτε επιθυμίες του Μακαριωτάτου. Σκέφτομαι σε τι συμπεράσματα θα κατέληγε άραγε ο οποιοσδήποτε ελεγκτής (ορκωτός εκτιμητής, ελεγκτής του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επιθεωρητής δημόσιας διαχείρισης κ.λπ.), αν εκαλείτο να διενεργήσει κάποιον έλεγχο στην οικονομική διαχείριση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Δεν απομένει, λοιπόν, για να ανακτήσει το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων το κύρος του και για να συνεχίσει την ιστορική πορεία του στο προκεχωρημένο αυτό φυλάκιο του Ελληνισμού, να απομακρυνθεί από το θρόνο ο αδύνατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων.

Το απαιτούν οι καιροί, το δικαιολογεί και η εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης ενδεχόμενη απειλή για το κλείσιμο της στρόφιγγας των επιχορηγήσεων προς το Πατριαρχείο για την αντιμετώπιση της θρησκευτικής, κοινωνικής, πολιτιστικής και εθνικής αποστολής του. Καιροί ου μενετοί. Ο Παλαιστίνιος πγέτης Γιασέρ Αραφάτ και ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Εχούντ Μπάρακ αποδέχθηκαν ότι η Ιερουσαλήμ είναι πόλη ιερή για τους μουσουλμάνους και τους χριστιανούς και συμφώνησαν να μοιραστούν την Ιερή Πόλη, αντίθετα με τις προσπάθειες μονοπώλησής της.

Το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο μας πρέπει στις σχετικές διαπραγματεύσεις να παρέμβει αποφασιστικά για να κατοχυρώσει τα δίκαια του ελληνικού έθνους στους Αγίους Τόπους». Σ' αυτά όλα εμείς να προσθέσουμε: Εντονη είναι η δραστηριότητα και η επιθετική διείσδυση στα Ιεροσόλυμα του Πατριαρχείου Μόσχας, αλλά και των άλλων δογμάτων. Ξοδεύουν πολλά χρήματα, ιδιαίτερα ο ζάπλουτος πλέον (ακόμη και από σκοτεινές δραστηριότητες) Πατριάρχης Μόσχας και μη σας φανεί διόλου παράξενο αν ο πρώτος ή ο δεύτερος διάδοχος του νυν Πατριάρχου Διοδώρου, θα είναι Ρώσος Αρμένης ή Ουνίτης...